

Když se řekne pseudopilot ...

... tak si zhruba polovina nezasvěcených lidí pomyslí, že jde o hanlivé označení nějakého pilota. Druhá polovina si pod tím představí pilota ČSA. Bez pseudopilotů by ale výcvik řídicích letového provozu fungoval asi tak, jako kdyby při něm chyběly simulátory nebo instruktoři. Trochu nereálné, vidíte? Pseudopilot je totiž pro řídicího ve výcviku tím hlasem ve sluchátkách, který, stejně jako pilot, reaguje na jeho pokyny. Někdy správně, jindy ne. Jako v reálném provozu. Tady ovšem podle scénáře dohodnutého s instruktorem. A protože nejlepší informace jsou ty z první ruky, ráda bych vás seznámila s instruktorkou pseudopilotů, Alexandrou Kubovcovou.

Sašo, když se tě někdo zeptá na profesi, jak často musíš vysvětlovat, co vlastně děláš?

Pokaždé! Ale ono je to asi hlavně tím, že výcvik řídicích se v ČR kromě naší Letecké školy a regionálních letišť nikde nedělá, navíc v novinách ani v televizi se o výcviku řídicích nemluví, takže je to taková hodně málo známá profese.

Ty se jako instruktorka podílíš i na výběru nových kolegů. Zkusíš popsat, jaký by měl ideální uchazeč o pozici pseudopilota být, co by měl umět?

Kromě maturity a dobré znalosti AJ tam nejsou žádné speciální požadavky. Ale rozhodně by to měl být týmový hráč, protože toto zaměstnání je především o spolupráci. Měl by být empatický, ale ne příliš, aby se nepletl do práce ostatním. Klidný, nehádavý, ale rozhodný. Zkrátka na všech stupnicích by se měl nacházet uprostřed. A taky nás zajímá, jestli má nějaké zkušenosti z letectví. To ale není podmínkou. Třeba když je někdo dobrý pilot, automaticky to neznamená, že musí být i do-

brý pseudopilot. Ta profese je každá úplně jiná. Ale pokud jde o pseudopilota, měl by alespoň částečně znát postupy jak řídicích, tak pilotů.

Jak dlouho trvá, než si nového kolegu vycvičíte?

To je různé. Minimální délka výcviku je dána směrnici a jedná se o 150 hodin, což v sobě zahrnuje teoretickou přípravu i praktický výcvik přímo na simulátoru. Velmi šikovní adepti jsou tedy schopni za tuto dobu výcvik úspěšně absolvovat. Nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o dost specifické povolání, byly zde i případy, kdy adepti výcvik vůbec nedokončili. Dalším faktorem, který do značné míry ovlivňuje celkovou dobu výcviku, je fakt, že RLP vlastní 5 různých simulátorů a na většinu z nich jsou postupně všichni pseudopiloti zacvičováni.

Na Letecké škole působí celá řada českých i zahraničních instruktorů. Našla bys nějaký obecný rozdíl ve spolupráci s nimi, samozřejmě kromě jazyka?

Každé stanoviště, myslím v ČR a jinde, je trochu jiné, má své postupy, zvyklosti, drobné odlišnosti. Čeští instruktoři si studenty připravují na konkrétní stanoviště, které sami znají, na kterém pracují. Zahraniční mají zase univerzálnější přístup, učí obecné postupy. Ale nedá se říct, že by se spolupráce z pohledu pseudopilota v něčem lišila.

Pracovala jsi také jako letuška, což je povolání velmi náročné na umění jednat s lidmi. Teď pracuješ opět s velkou skupinou lidí. Spousta lidí pohromadě často vyprodukuje nějaký konflikt. Stává se, že někdy využiješ zkušenosti nabyté na palubě?

Ne, tady je to jiné. Náš kolektiv je super. Myslím, že když je zdravý kolektiv, tak se i případný konflikt vyřeší rychle a tak nějak sám. A to tady opravdu funguje.

Vzpomeň si na nějakou situaci, která tě při práci naopak mile překvapila nebo třeba pobavila?

Každou chvíli! Třeba tu byl kurz pro zahraniční řídící, kteří při oddělování zpráv pro jednotlivá letadla po rádiu místo předpisového „break-break“ začali říkat „breke-breke“. To se nedalo vydržet, slzeli jsme smíchy. Nebo student z jiného kurzu, kterého jsem opakovaně žádala o klesání na přistání. Asi se cítil přetížený a možná se na mě našel, že otravuju. Vyřešil to tak, že s tím mým letadlem v tu chvíli prostě přestal komunikovat. Mluvil na všechna letadla kromě toho mého přistávajícího.

Zajímavé řešení. V které zemi teď budeš řídit, si raději necháme pro sebe...

Jasně. Ale popravdě, takový nápor, jaký si vyzkoušel právě tady v tom výcviku, tam tedy v realu rozhodně nezažije!

Tomu říkám dobrá zpráva na závěr. Sašo, díky za rozhovor.

MARIE BORTLÍKOVÁ
Foto MICHAEL SEDLÁČEK

curriculum vitae

ALEXANDRA KUBOVCOVÁ

Narozena: 18. 3. 1980 u LKHS ☺

Stav: nerozvedená, svobodná

Oblíbená kapela: Minority Sound

Oblíbená kniha: Kulhánek –
Cesta krve

Hobby: windsurfing, plážový fotbal,
noheč

Motto: Když přežiješ ve „sklepě“, přežiješ všude!